

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 22370/2024
05.03.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Момчило Стојановић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Зоран Цветковић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3114/24 од 12.06.2024. године, у седници одржаној 05.03.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3114/24 од 12.06.2024. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 2119/18 од 19.03.2024. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезана тужена да му на име нематеријалне штете због претрпљених душевних болова због повреде части, угледа, и достојанства исплати укупно 80.000,00 динара са припадајућом законском затезном каматом од 19.03.2024. године као дана пресуђења до коначне исплате. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца у делу у коме је тражио да се обавезе тужена да му на име нематеријалне штете због претрпљених душевних болова на име повреде угледа, части и достојанства исплати преко досуђених 80.000,00 динара до тражених 4.000.000,00 динара са припадајућом законском затезном каматом од 19.03.2024. године као дана пресуђења до коначне исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца у делу у коме је тражио да се обавезе тужена да му на име нематеријалне штете због ширења неистинитих навода исплати 1.000.000,00 динара са припадајућом законском затезном каматом од 19.03.2024. године као дана пресуђења до коначне исплате. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове поступка од 212.625,00 динара. Ставом петим изреке, ослобођен је тужилац трошкова поступка у висини судске таксе за тужбу и одлуку.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3114/24 од 12.06.2024. године, ставом првим изреке, преиначена је пресуда Вишег суда у Београду П 2119/18 од 19.03.2024. године у ставу првом изреке, тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужена да му на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених душевних болова услед повреде части, угледа и достојанства исплати укупно

80.000,00 динара са припадајућом законском затезном каматом од 19.03.2024. године до коначне исплате. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу четвртм изреке Вишег суда у Београду П 2119/18 од 19.03.2024. године и обавезан тужилац да туженој на име трошкова парничног поступка исплати 315.000,00 динара. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженој на име трошкова другостепеног поступка исплати 67.500,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију из свих законом дозвољених разлога.

Врховни суд је испитао побијану пресуду применом одредбе члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23) и утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности, нити су учињене друге битне повреде поступка које могу бити ревизијски разлог.

Према утврђеном чињеничном стању, тужена је пред Полицијском управом за град Београд 07.02.2017. године у својству грађана дала исказ у коме је навела да је запослена као технички сарадник на ... факултету у ..., а да је пре тога неких 10 година обављала посао спремачице. У периоду од 2005. до 2008. године имала је непријатност са професором ВВ и портиром ГГ, који више не ради на факултету. Навела је да су њих двојица је непрекидно додиривали, на шта је она реаговала рекавши им да престану јер је удата жена и не жели да има било какве везе на послу. Ти додири по наводима тужене нису били у правцу силовања, нити је било ко од њих физички повредио, већ сматра да се радило о набацивању које јој није пријало, на шта је одмах реаговала и пријавила све тадашњем шефу. У службеној белешци навела је да је у међувремену њен колега АА овде тужилац који је добио отказ, по сваку цену покушавао да науди целом особљу ... факултета и да се освети за отказ који је добио јер он једини стално понавља причу о покушају силовања. Изјавила је да је тужени добио отказ јер је крао, „пола грчких студената је завршило преко њега испите, он је лично себи од тих мући купио два стана и једну кућу“. Тужена је даље навела по наводу тужиоца да је тужилац потплаћивао сведоке да они „гурају ту причу“ и то ДД и ЂЂ који су јој признали да су морали лажно да сведоче. Сматра да је једини циљ тужиоца да се освети људима који су му дали отказ на ... факултету. Изјавила је да не жели да кривично гони професора ВВ, као и ГГ портира, нити било ког колегу, те да се неће придружити кривичном гоњењу јер кривичног дела није ни било. На факултету ради скоро 27 година и има коректне односе са колегама и жели да задржи посао. Када је саслушана као парнична странка тужила је изјавила да је чула од других да је тужилац добио отказ јер је крао као и да је половина грчких студената завршила преко њега испите, али да није видела да узима новац. Тужилац је имао средњу школу, а сада има факултет који није ни студирао, као и три стана у Улици ... . Видела је да је тужилац куповао бонове од грчких и наших студената које је даље препродавао како њој тако и осталим спремачицама. Тужилац је био на ... факултету од 1981. до септембра 2005. године на радном месту домар, био је и шеф спремачицама и мајсторима и обезбеђењу. Оснивач је синдиката независност и први потпредседник синдиката у оквиру факултета. Био је главни повереник синдиката независност. Тужена је дана 27.12.2014. године поново поднела пријаву против професора ВВ, продекана факултета и ЕЕ – шефа одељења за набавке – набавнотехничке послове и ГГ, портира због сексуалног злостављања на

радном месту. Тужилац је од Одељења за контролу законитости у раду тражио да му се омогуће подаци у писаној форми о интервенцији службеника полиције дана 16.06.2005. године на факултету. Тужиоцу је дана 12.01.2010. године омогућен увид у службену евиденцију, из које је могао видети исход полицијске интервенције, а да је дана 16.06.2005. године на ... факултету у ... упућена полицијска контрола са позивом детета ЖЖ старости шест година које је пријавило да његову мајку неко малтретира. Доласком на лице места патрола је утврдила да је службеница факултета ББ, овде тужена, имала проблема с продеканом ВВ који ју је узнемиравао. Супруга тужиоца такође ради на факултету као професор, а говорили су јој да се удала за идиота и силецију. На факултету је због тужене по његовом мишљењу постао најомраженија особа и данима је био узнемирен, мада је имао намеру да тужиљу заштити од таквог понашања запослених на факултету.

При овако утврђеном чињеничном стању, првостепени суд је оценио да је тужбени захтев тужиоца делимично основан, те да је радњама тужене нанета штета тужиоцу која се огледа у претрпљеним душевним боловима усле повреде части, угледа и достојанства изазваних изјавама тужене у службеној белешци сачињеној пред Полицијском управом града Београда. Према члану 54. ЗОО тужилац има право на накнаду штете, па је сходно цитираном пропису из члана 200. ЗОО тужиоцу досудио правичну накнаду у износу од 80.000,00 динара. Оценио је да тужилац има право на исплату законске затезне камате од дана пресуђења до исплате, док је у преосталом делу тужбени захтев одбио као неоснован.

Другостепени суд није прихватио овакву правну аргументацију првостепеног суда, налазећи да је тужена дала изјаву пред надлежном полицијском управом у форми службене белешке и у тој изјави је навела одређене квалификације на рачун тужиоца за које није имала непосредна сазнања. Даље, другостепени суд закључује да се ради о поступку у коме је тужена саслушана у својству грађанина ради прикупљања потребних информација. Тај поступак је затворен за јавност, па према томе, нико од других осим полицијских службеника који су били присутни приликом давања изјаве, није могао да има увид у оно што је тужена изјавила. Из тога произлази да изјава тужене у службеној белешци није могла утицати на промену мишљења околине о тужиоцу, јер дата изјава пред органима овлашћеним лицима полиције није могла нарушити психичку равнотежу тужиоца, нити мишљење које је имао о себи, односно није могла да произведе такав интензитет душевне патње за чије је отклањање, односно ублажавање нужно досуђивање новчане накнаде те да тужиља давањем те изјаве није повредила достојанство тужиоцу, које је неприкосновено. Сходно одредби члана 394. став 1. тачка 4. ЗПП преиначио је првостепену пресуду и одбио захтев тужиоца као неоснован и обавезао тужиоца на плаћање трошкова поступка.

По оцени Врховног суда, правилно је закључио другостепени суд да у конкретном случају нема основа да се тужиоцу досуди тражена накнада штете. Тужена је дала изјаву пред надлежним полицијским органима која је састављена у форми службене белешке од стране надлежног органа и у тој изјави дала одређене квалификације о тужиоцу за које није имала непосредна сазнања. Дакле у овом случају ради о поступку у коме је тужена саслушавана у својству грађанина ради прикупљања потребних информација. Тај поступак је затворен за јавност и нико други осим полицијских службеника који су били присутни приликом давања изјаве није могао да има увид у оно што је тужена изјавила, из чега произлази да изјава тужене у службеној белешци није могла утицати на промену мишљења околине о тужиоцу што је правилно

тужена у жалби и у току поступка указивала. Сходно томе, правилно закључује другостепени суд да таква изјава није могла да наруши психичку равнотежу тужиоца, нити мишљење које је имао о себи. Није могла ни да произведе интензитет душевних птањи за чије отклањање, односно ублажавање би било оправдано досуђивање новчане накнаде, нити је тужена повредила достојанство тужиоца. Састављање такве изјаве пред органом полиције има службени карактер и нејасно је зашто је полицијска управа омогућила тужиоцу да дође до таквог записника, јер тај записник може да има само орган који је саставио записник приликом узимања изјаве и исти се може доставити само овлашћеном државном органу на писмени захтев тог органа. Накнадно прибављање те изјаве од стране тужиоца после дугог временског периода указује на правилан закључак другостепеног суда да у овом случају изјава дата пред државним органом од стране тужене није могла да наруши психичку равнотежу тужиоца, нити давање такве изјаве пред државним органом, који пролази одређени филтер провере може утицати на људско достојанство одређеног лица, јер такве изјаве остају записане у службеном записнику, а садржина истих се не може износити у јавност без захтева овлашћеног државног органа. Стога је правилан закључак другостепеног суда да нису испуњени услови у погледу основаности тужбеног захтева тужиоца за накнаду тражене нематеријалне штете.

Како је првостепена пресуда преиначена и одбијен тужбени захтев, то тужена има право на накнаду трошкова поступка, а другостепени суд је правилно исте обрачунао.

Наводима из ревизије не доводи се у сумњу правилност побијане одлуке. Наводи да је након одржаних рочишта тужена нападала тужиоца ударала га у пределу груди песницама и поливала водом испред суднице у вишем суду, није предмет разматрања тужбеног захтева у овој правној ствари. Да ли је дискриминисана и професор ЗЗ, супруга тужиоца, такође није предмет овог тужбеног захтева. Те чињенице нису посебно и детаљно истицане ни у првостепеном поступку, нити је тужилац доказивао да између понашања тужене везано за дату изјаву пред полицијом и таквог третмана његове супруге на факултету постоји узрочнопоследична веза у смислу угрожавања психичког интегритета личности због које би тужилац трпео нематеријалну штету. У ревизијским наводима се проширују чињенице на којима је тужилац базирао свој тужбени захтев везано за изјаву коју је тужиља дала пред органом полиције, а што се не може чинити у ревизијском поступку.

Имајући у виду изнето, на основу члана 414. став 1. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић